

Kolme kilpaongintakilpailua takana

Perinteisempien kesäonkikamppailuiden ohella kilpailukausi on käynnistynyt myös kilpaonginnan osalta. Seuraavassa lyhyt raportti toukokuussa käydyistä kilpailuista.

12.5. Hevoshaka, Kansola, länsiranta

Kauden ensimmäinen kilpailu ei totisesti ollut osallistujamenestys, liekö syy sitten ajankohdassa (äitienpäivä) vaiko erinomaisessa kevätsäässä.

Onkijoita saapui paikalle vain neljä. Koska porukasta kahdella oli mäskit valmiiksi kasteltuina ja muutenkin kaikilla teki mieli onkia, kisa päätettiin pitää ja onkia erä täysimittaisena. Käyköön sitten vaikka hyvästä harjoittelusta, vaikka kunnolliselta kisalta ei välttämättä tuntuisikaan.

Miltei tyyni vedenpinta, aurinkoinen sää ja laivaliikenteestä vapaa kanavareitti – harvinaista herkkua kilpailuissa. Särki oli jo kutunut mutta niitä tuntui lähimmän penkan reunassa edelleen olevan. Samoin salakoita ja pikkulahnoja.

Syvämmällä ei vaikuttanut liikkuvan juuri muuta kuin kiiskejä ja muutamia sattumapasureita.

Reunoista onkineet Kimmo ja Matti saivat odotetusti eniten kalaa lyhyillä, 2 – 3 metrin vavoilla.

18.5. Hevoshaka, Kansola, länsiranta, Seuran – ja piirin kilpaonkimestaruuskisa

Tämän piti kalenterin mukaan olla kahdelle päivälle jaettu kilpailu, mutta pienehkön porukan yhteisellä päätöksellä se muutettiin yksipäiväiseksi ja -eräiseksi. Samalla päätettiin että kaikki kilpailevat samassa sarjassa.

Kilpailijoita oli tässä kilpailussa siis kuusi ja heidät arvottiin vakiintuneen käytännön mukaan yhteen sektoriin.

Sää oli lähestulkoon toisinto edellissunnuntaisesta samoin kuin onkikalojen käytöskin. Eli lähipenkasta sai edelleen eniten saalista. Kauempana tärpit olivat ratkaisevan paljon harvemmassa. Päivän sana oli oikeastaan tehokas salakanonginta.

”Pappa” Hiltunen veti keskipaikalta pisimmän korren ja kaksi pokaalia matkusti paluukyydillä Kannelkadun kerrostalokaksion hyllyä koristamaan.

26.5. Soskua, itäranta

Järjestäjä oli optimistisesti ottanut 10 paikkanumerokylttiä matkaan ja yllättyi positiivisesti kun joutui toteamaan, että kyltit loppuivat kesken! Onkijoita nimittäin saapui paikalle yksitoista; kolme naista, loput eri ikäisiä miehiä. Naisille saatiin siis kerrankin oma sarja, miesten päätettiin kilpailevan yhdessä sarjassa iästä riippumatta.

Lämmin ja aurinkoinen, joskin tuulinen sää ja kummallista kyllä, jälleen laivoista vapaa kolmituntinen kilpailusessio. Edellytykset lahnan ongintaan siis mitä parhaimmat ja tämä kyllä näkyi ainakin voittajan tuloksessa.

Mainittu rantapätkä on tunnettu sekä yksittäisten saaliskalojen että saaliskilomäärien osalta kanavamme parhaimpana ja tässä kilpailussa asia tuli taas toteennäytetyksi.

Soskuan sulun puoleisen reunapaikan arvonnassa saanut Timo repäisi pitkällä teleskoopilla hirmutuloksen, yli 11 kiloa. Saalis oli pääosin suurehkoa lahnaa ja siihen lukeutuivat mm. 1995- grammainen säyne sekä 1255 grammaa painanut lahna.

Toisen pään reunapaikasta onki Maritta yli 4 kiloa sekakaloja ja voitti oman sarjansa ylivoimaisesti. Reunojen välisillä paikoilla saalis jakautui enemmän tai vähemmän epätasaisesti ja saaliskalaskaala oli myös laaja, kiiskeistä aina salakoihin asti. Pelkällä salakallakin pärjäsi tässä suurisaaliisessa kilpailussa yksi onkija, Kimmo paikalta 5.